

IZMENJAVA Z MADŽARSKO

V ponedeljek, 27. septembra 2010, smo učenci OŠ Ledina, OŠ Bičevje, gospa Kosmač, gospa Beus in gospod Lazslo Herman, odšli na izmenjavo učencev na Madžarsko. Na Madžarsko smo odšli z razlogom, da bi si ogledali deželo, njeno kulturo in da bi se zabavali ter imeli malo počitnic.

Izmenjava se je začela ob 7. uri na Taboru. Posloveli smo se od staršev in odšli z avtobusom do Dabasa. Na poti tja smo izvedeli veliko podatkov, npr. da ima Madžarska veliko gejzirjev in termalnih vrelcev ter kopališč. Veliko ima tudi nafte, kar me je zelo presenetilo.

Ko smo prišli v Dabas, smo odšli na njihovo šolo. Tam smo imeli predstavitev Slovenije v angleščini, nato pa smo »malo« zaplesali in pojedli. Po pojedini smo se poslovili in vsak je odšel k svoji družini, pevski zbor pa v internat.

Moja družina je živela 10 km od Dabasa. Zelo so bili prijazni in nikoli nisem bila lačna. Pri njih sem tudi poizkusila njihovo specialiteto: špageti iz testa za griz, marmelada iz nektarin in veliko sladkorja. Ko pa smo že pri hrani, naj povem, da na Madžarskem vse sladkajo: od pice do špagetov pa vse do jajc in omlete. Ko smo se ravno lepo namestili, smo šli nazaj v Dabas na koncert, ki nam ga je pripravil pevski zbor.

Zjutraj smo se zgodaj zbudili in odšli v Kecskemét. Tam je pevski zbor zopet imel koncert. Nato smo si malo ogledali mesto, potem pa je sledil SHOOPING, PUNCE!!! Odšli smo v gromozanski nakupovalni center s štirimi nadstropji. Šele nato smo ugotovili, da ni nobenih dobrih trgovin. Zato smo punce žal ostale žalostne, fantom pa tako ali tako ni bilo mar. Zatem smo si še malo ogledovali mesto ter odšli v muzej. Ko je bilo konec ogleda, smo odšli na avtobus ter nazaj v Dabas. Vrnili smo se »domov«. Zvečer smo se nekateri dobili na pici. Igrali smo namizni nogomet in jedli sladke pice. Medtem, ko smo igrali nogomet, smo odkrili, da so Madžari boljši od nas.

Seveda, če pa to igrajo vsak dan v šoli. Po zabavnem večeru smo vsi odšli domov spat.

Naslednje jutro, ko je bil že tretji dan, je bil na vrsti ogled Budimpešte. Ko smo prispeli v to ogromno mesto, smo si tam ogledali parlament, opero in ribiško trdnjavo; za piko na i pa smo šli zvečer še z ladjico po Donavi. V parlamentu smo videli sejno dvorano in župana Dabasa, sveto krono in menjavo straže. Bilo je čudovito. Kot v kakšni pravljici. Ko smo prehodili četrtno parlamenta, kar je veliko, smo končno končali. Bolele so nas noge. Nato je bila na vrsti opera. Bila je podobna parlamentu, zlata in svečana. Ker smo ravno zamudili vajo, smo raje odšli v ribiško trdnjavo. Tam smo si vsak posebej ogledali mesto, ki se je skrivalo za njo. Nato smo odšli do podzemne železnice, najstarejše v Evropi, in se odpeljali do trga. Sledila je ladjica. Seveda, da smo prišli do nje, smo morali po ulici, ki je bila polna ČUDOVITIH trgovin. Polna New Yorkerjev, H&M, Bershk, Pull and Berov, Stradivariusov in Zar. Ter seveda McDonalldsov. Punce smo nekako preživele in s solzami v očeh gledale, kaj zamujamo. A na ladjici je bilo čudovito. Spoznali smo novo igro limone. Zelo hitro je minilo in »domov« smo prišli zelo pozno. Spet smo vsi zaspani odšli spat.

Zadnji, četrti dan pa smo vzeli prtljago, jo spravili v avtobus, a še vedno ni bilo konec. Pred nami je bil še zadnji dan dogodivščin. Najprej smo odšli v adrenalinski park. Bilo je «noro, zakon, ful hudo»!!! JA, vse to. Plezali smo po vrveh, hodili po količkih in se delali Tarzane čez jezero ter se nad vsem noro zabavali. Po Adrenalinskem parku smo polni adrenalina odšli na kmetijo, kjer smo gledali predstavo s konji in kočijami. Izvedela sem, da so Madžari v tem športu svetovni prvaki. Sledilo je slovo. Poslovili smo se od Madžarske. Peljali smo se sedem ur s samo nujnimi postanki. V Ljubljano smo prišli ob 23. uri. Starši so nas objemali in poljubljali, nam pa je bilo vse tako vseeno, saj smo bili TAKO ZELO ZASPANI IN UTRUJENI.

Madžarska mi je bila zelo všeč. Žal mi je, da je že konec. Jaz bi ostala še kakšen teden ali dva. Neizmerno bom pogrešala vse. Spoznala sem čudovito Lauro in vem, da mi bo vse ostalo v globokem spominu.

I ♥ MADŽARSKA!!!

Nina Jakulin Vavpotič, 8.b